В сорок першім
Мені
Не було навіть року,
І все ж
Я був на війні,
У бою жорстокім.
Я бачив,
Як міна, виючи, рветься,
Вмирають бійці в лазареті;
Я біля самого серця
Фотокарткою був в партбілеті.
Скрізь я ішов невидимим бійцем,
Батько мене відчував за собою,
Дивився суворо в лице,
Неначе на друга свого
Перед боєм.
Коли ж на одній з прикарпатських висот
Під свинцевим дощем шаленим
Кинувся батько на дзот —
В серце кулі…
І в мене.
Ті кулі і досі в мені,
Сьогодні їх серцем відчув.
Так,
Я дитиною був на війні,
Був!